

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2006. gada 18. maijs),

lai noslēgtu Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu

(2006/515/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 133., 151., 181. un 181.a pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas otro teikumu un 300. panta 3. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Padome 2004. gada novembrī pilnvaroja Komisiju Kopienas vārdā piedalīties sarunās Apvienoto Nāciju Organizācijas Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijā (UNESCO) attiecībā uz Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu (turpmāk – “UNESCO konvencija”). Komisija šajās sarunās piedalījās kopā ar dalībvalstīm.

(2) UNESCO konvencija tika pieņemta UNESCO Ģenerālajā konferencē Parīzē, 2005. gada 20. oktobrī.

(3) UNESCO konvencija ir piemērots un efektīvs balsts kultūras daudzveidības un kultūras sakaru veicināšanai,

⁽¹⁾ Atzinums iesniegts 2006. gada 27. aprīlī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

kam lielu nozīmi piešķir gan Kopiena, kā atspoguļots Līguma 151. panta 4. punktā, gan tās dalībvalstis. Tā visā pasaulē veicina savstarpēju cieņu un sapratni kultūru starpā.

(4) UNESCO konvencija būtu jāapstiprina iespējami drīz.

(5) Gan Kopienai, gan tās dalībvalstīm ir kompetence jomās, uz kurām attiecas UNESCO konvencija. Tādējādi Kopienai un dalībvalstīm vajadzētu kļūt par Līgumslēdzējām pusēm, lai jauktas kompetences situācijās tās varētu saskaņoti kopīgi izpildīt UNESCO konvencijā paredzētās saistības un izmantot tiesības, kuras tām piešķir minētā konvencija,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Ar šo Kopienas vārdā tiek apstiprināta UNESCO Konvencija par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu.

2. UNESCO konvencijas teksts ir pievienots šā lēmuma 1.a pielikumā.

2. pants

1. Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas ir tiesīgas Kopienas vārdā deponēt UNESCO ģenerāldirektoram pievienošanās instrumentu saskaņā ar UNESCO konvencijas 27. panta 4. punktu.

2. Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas ir tiesīgas Kopienas vārdā iesniegt kompetences deklarāciju, kura ir pievienota šā lēmuma 1.b pielikumā, saskaņā ar UNESCO konvencijas 27. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

3. Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas ir tiesīgas, deponējot pievienotās instrumentu, sniegt vienpusēju deklarāciju, kura pievienota šā lēmuma 2. pielikumā.

3. pants

Attiecībā uz jautājumiem, kas ir Kopienas kompetencē, Komisija pārstāv Kopienas ar UNESCO konvenciju izveidoto struktūru

sanāksmēs, jo īpaši Pušu konferencē, kas minēta UNESCO konvencijas 22. pantā, un Kopienas vārdā risina sarunas par jautājumiem, kuri ir minēti struktūru pārziņā.

4. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2006. gada 18. maijā

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
Franz MORAK*

1.a PIELIKUMS

TULKOJUMS

KONVENCIJA

par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu

ANO Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas Ģenerālā konference, kas no 2005. gada 3. līdz 21. oktobrim pulcējās Parīzē uz 33. sesiju,

APLIECINOT, ka kultūras daudzveidība ir cilvēcei raksturīga iezīme,

APZINOTIES, ka kultūras daudzveidība ir cilvēces kopējais mantojums un visu interesēs tā būtu jāaizsargā un jā saglabā,

ZINOT, ka kultūras daudzveidība pasauli dara bagātu un daudzveidīgu, tā paplašina izvēles iespējas un bagātina cilvēku spējas un vērtības, un tāpēc tā ir kopienu, tautu un nāciju ilgtspējīgas attīstības galvenais virzītājspēks,

ATGĀDINOT, ka kultūras daudzveidība, kas attīstās demokrātijas, iecietības, sociālā taisnīguma, kā arī tautu un kultūru savstarpējās cieņas gaisotnē, ir būtiska mieram un drošībai vietējā, valsts un starptautiskā mērogā,

CILDINOT kultūras daudzveidības nozīmi, lai saskaņā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un citiem vispārīgi atzītiem dokumentiem pilnībā īstenotu cilvēktiesības un pamatbrīvības,

UZSVEROT nepieciešamību iekļaut kultūru kā stratēģisku elementu valsts un starptautiskajā attīstības politikā, kā arī starptautiskajā attīstības sadarbībā; tāpat ņemot vērā ANO Tūkstošgades deklarāciju (2000. gads), kurā īpaši uzsvērtā nabadzības izskaušana,

UZSKATOT, ka laikā un telpā kultūra iegūst dažādas formas un ka šī daudzveidība izpaužas identitāšu savdabībā un daudzveidībā, kā arī cilvēci veidojošo tautu un sabiedrību kultūras izpausmēs,

ATZĪSTOT tradicionālo zināšanu nozīmību kā nemateriālo un materiālo bagātību avotu un jo īpaši pamatiedzīvotāju tautu zināšanu sistēmas un to pozitīvo devumu ilgtspējīgai attīstībai, kā arī vajadzību nodrošināt to pienācīgu aizsardzību un veicināšanu,

ATZĪSTOT vajadzību veikt pasākumus, lai aizsargātu kultūras izpausmju daudzveidību, tostarp to saturu, jo īpaši situācijās, kurās kultūras izpausmēm draud izzušana vai nopietnas izmaiņas,

UZSVEROT kultūras nozīmi sociālajā kohēzijā kopumā un jo īpaši uzsverot to, ka kultūrai ir potenciāls sekmēt sievietes stāvokli un nozīmīgumu sabiedrībā,

APZINOTIES, ka kultūras daudzveidību nostiprina domu brīva aprīte un ka tā bagātinās, pateicoties nepārtrauktai kultūru apmaiņai un mijiedarbībai,

VĒLREIZ APLIECINOT, ka domas, vārda un informācijas brīvība, kā arī plašsaziņas līdzekļu daudzveidība ļauj attīstīties kultūras izpausmēm sabiedrībā,

ATZĪSTOT, ka kultūras izpausmju daudzveidība, tostarp tradicionālās kultūras izpausmes, ir nozīmīgs faktors, kas atsevišķām personām un tautām ļauj paust savas domas un vērtības un dalīties tajās ar citiem,

ATGĀDINOT, ka valodu dažādība ir kultūras daudzveidības pamatelements, un VĒLREIZ APLIECINOT, ka izglītībai ir būtiska nozīme, lai aizsargātu un veicinātu kultūras izpausmes,

ŅEMOT VĒRĀ to, cik nozīmīga ir kultūru dzīvotspēja visiem iedzīvotājiem, tostarp minoritātēm un pamatiedzīvotāju tautām, kāda tā izpaužas brīvībā radīt, izplatīt un darīt zināmas savu tradicionālo kultūru izpausmes, un kultūras pieejamībā, lai tā būtu ieguldījums attīstībā,

UZSVĒROT būtisko lomu, kāda ir mijiedarbībai un kultūras kreativītai, kas bagātina un atjauno kultūras izpausmes, un nostiprina to personu nozīmi, kuras darbojas kultūras veidošanā, lai progresētu visa sabiedrība,

ATZĪSTOT intelektuālā īpašuma tiesību nozīmi, lai atbalstītu tās personas, kas piedalās kultūras radošajā darbā,

PĀRLIECINĀTI, ka kultūras darbībām, precēm un pakalpojumiem ir gan ekonomiska, gan kultūras iedaba, jo tie ir identitātes, vērtību un nozīmes nesēji, un līdz ar to pret tiem nevajag izturēties tikai kā pret tirdzniecības vērtību,

KONSTATĒJOT – LAI GAN globalizācijas procesi, ko atvieglo informācijas un komunikācijas tehnoloģiju strauja attīstība, rada nebijušus apstākļus pastiprinātai kultūru mijiedarbībai, tomēr tie rada arī problēmu kultūras daudzveidībai, jo īpaši ņemot vērā bagāto un nabadzīgo valstu nelīdzsvarotas attīstības riskus,

APZINOTIES īpašās pilnvaras, kas uzticētas UNESCO, lai nodrošinātu kultūras daudzveidības ievērošanu un ieteiktu tādas starptautiskus nolīgumus, ko uzskata par noderīgiem, lai veicinātu ideju brīvu apriti vārdos un tēlos,

ATSAUCOTIES uz UNESCO pieņemtajiem starptautiskajiem instrumentiem par kultūras daudzveidību un kultūras tiesību īstenošanu un jo īpaši 2001. gada Vispārējo kultūras daudzveidības deklarāciju,

2005. GADA 20. OKTOBRĪ PIENĒM ŠO KONVENCIJU.

I. MĒRĶI UN PAMATPRINCIPI

1. pants

Mērķi

Šīs konvencijas mērķi ir:

- a) aizsargāt un veicināt kultūras izpausmju daudzveidību;
- b) veidot apstākļus, kas ļautu kultūrām attīstīties un brīvi mijiedarboties, lai savstarpēji bagātinātos;
- c) iedrošināt kultūru dialogu, lai nodrošinātu aizvien intensīvākus un līdzsvarotākus kultūras sakarus pasaulē, kas veicinātu kultūru savstarpējo cieņu un miera kultūru;
- d) veicināt savstarpējus kultūras sakarus, lai attīstītu kultūru mijiedarbību kā tautas vienojošus elementus;
- e) veicināt cieņu pret kultūru izpausmju daudzveidību un tās vērtības apzināšanos vietējā, valsts un starptautiskā mērogā;
- f) vēlreiz apstiprināt kultūras un attīstības saiknes nozīmi visās valstīs, jo īpaši jaunattīstības valstīs, un veicināt tādas darbības, ko veic valsts un starptautiskā mērogā, lai tiktu atzīta šīs saiknes patiesā vērtība;

- g) atzīt kultūras darbību, preču un pakalpojumu kā identitātes, vērtību un nozīmes nesēju īpašo iezīmi;

- h) vēlreiz apstiprināt valstu suverēnās tiesības saglabāt, pieņemt un īstenot politiku un pasākumus, ko tās uzskata par piemērotiem, lai aizsargātu un veicinātu kultūras izpausmju daudzveidību savā teritorijā;

- i) stiprināt starptautisko sadarbību un solidaritāti partnerattiecību veidā, lai jo īpaši paaugstinātu jaunattīstības valstu spēju aizsargāt un veicināt kultūras izpausmju daudzveidību.

2. pants

Pamatprincipi

1. Cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana

Kultūras daudzveidību var aizsargāt un veicināt tikai tad, ja ir nodrošinātas cilvēktiesības un tādas pamatbrīvības kā vārda, informācijas un saziņas brīvība, kā arī personu iespēja izvēlēties kultūras izpausmes. Šīs konvencijas noteikumus nedrīkst izmantot, lai aizskartu tās cilvēktiesības un pamatbrīvības vai ietekmētu to darbības jomu, kas paredzētas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā vai kuras ir garantētas ar starptautiskām tiesībām.

2. Suverenitātes princips

Valstīm saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtiem un starptautisko tiesību principiem ir tiesības paredzēt pasākumus un politiku, lai aizsargātu un veicinātu kultūras izpausmju daudzveidību savā teritorijā.

3. Visu kultūru vienlīdzīgas cieņas princips

Kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzība un veicināšana ietver to, ka visas kultūras līdzvērtīgi ciena un respektē, tostarp minoritāšu un pamatiedzīvotāju kultūras.

4. Starptautiskās solidaritātes un sadarbības princips

Starptautiskās sadarbības un solidaritātes mērķim būtu jābūt, lai visām valstīm, jo īpaši jaunattīstības valstīm, dotu iespēju veidot un nostiprināt kultūras izpausmes līdzekļus, tostarp kultūras nozares, vai tā ir jaunizveidota vai jau pastāvoša vietējā, valsts un starptautiskā mērogā.

5. Attīstības ekonomisko un kultūras aspektu savstarpējās papildināšanās princips

Tā kā kultūra ir viens no attīstības pamatprincipiem, attīstības kultūras aspekti ir tikpat svarīgi, cik ekonomiskie aspekti, un atsevišķu personu un tautu pamattiesības ir tajā piedalīties un to izmatot.

6. Ilgtspējīgas attīstības princips

Kultūras daudzveidība ir atsevišķu personu un sabiedrību liela bagātība. Kultūras daudzveidības aizsardzība, veicināšana un saglabāšana ir būtisks noteikums pašreizējo un nākamo paaudžu ilgtspējīgai attīstībai.

7. Vienlīdzīgas piekļuves princips

Vienlīdzīga piekļuve visas pasaules kultūru izpausmju bagātajam un daudzveidīgajam klāstam un kultūru piekļuve izpausmes un izplatīšanas līdzekļiem, ir svarīgi elementi, lai palielinātu kultūras daudzveidību un veicinātu savstarpējo sapratni.

8. Atvērtības un līdzsvarotības princips

Kad valstis paredz pasākumus, lai atbalstītu kultūras izpausmju daudzveidību, tām pienācīgi būtu jāveicina atvērtība citām pasaules kultūrām un būtu jānodrošina, ka šie pasākumi atbilst šīs konvencijas mērķiem.

II. DARBĪBAS JOMA

3. pants

Darbības joma

Šo konvenciju piemēro Pušu paredzētajai politikai un pasākumiem attiecībā uz kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu.

III. DEFINĪCIJAS

4. pants

Definīcijas

Šajā konvencijā:

1. Kultūras daudzveidība

“Kultūras daudzveidība” ir dažādās formas, kādās grupu un sabiedrību kultūra rod savu izpausmi. Šīs izpausmes tiek nodotas tālāk grupā un sabiedrībā, kā arī savstarpēji.

Kultūras daudzveidība izpaužas ne tikai dažādos veidos, ar kuriem cilvēces kultūras mantojums tiek izteikts, bagātināts un nodots tālāk, izmantojot daudzās kultūras izpausmes, bet arī dažādos mākslinieciskās radīšanas, producēšanas, izplatīšanas un izmantošanas veidos, lai kādi būtu izmantotie līdzekļi vai tehnoloģijas.

2. Kultūras saturs

“Kultūras saturs” ir simboliskā nozīme, mākslinieciskā dimensija un kultūras vērtības, kuru pamatā ir kultūras identitātes vai kuras paūž šādas identitātes.

3. Kultūras izpausmes

“Kultūras izpausmes” ir izpausmes, ko rada atsevišķu personu, grupu un sabiedrību radošā darbība, un kurām ir ar kultūru saistīts saturs.

4. Kultūras darbības, preces un pakalpojumi

“Kultūras darbības, preces un pakalpojumi” ir darbības, preces un pakalpojumi, ar kuriem, kad tos vērtē pēc to atribūtiem, pielietojuma vai galamērķa, īsteno vai paūž kultūras izpausmes, neatkarīgi no to iespējamās tirdzniecības vērtības. Kultūras darbība pati par sevi var būt galamērķis vai arī veicināt kultūras preču vai pakalpojumu producēšanu.

5. Kultūras nozares

“Kultūras nozares” ir nozares, kas producē un izplata kultūras preces vai pakalpojumus, kā tie definēti iepriekš 4. punktā.

6. Kultūras politika un pasākumi

“Kultūras politika un pasākumi” ir vietējā, valsts vai starptautiskā mēroga kultūras politika un kultūras pasākumi, kas ir vai nu vērsti uz pašu kultūru, vai veidoti, lai tieši ietekmētu atsevišķu personu, grupu vai sabiedrību kultūras izpausmes, tostarp kultūras darbību, preču un pakalpojumu radīšanu, producēšanu un izplatīšanu, kā arī piekļuvi tiem.

7. Aizsardzība

“Aizsardzība” ir tādu pasākumu pieņemšana, kuru mērķis ir kultūras daudzveidības izpausmju saglabāšana, aizsardzība un veicināšana.

“Aizsargāt” nozīmē pieņemt šādus pasākumus.

8. Kultūru mijiedarbība

“Kultūru mijiedarbība” ir dažādu kultūru pastāvēšana, līdzsva-
rota mijiedarbība un iespēja radīt kultūras izpausmes, kas
izpaužas dialogā un savstarpējā cieņā.

IV. PUŠU TIESĪBAS UN PIENĀKUMI**5. pants****Vispārējais noteikums par tiesībām un pienākumiem**

1. Puses saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtiem, starptautisko tiesību principiem un vispārīgi atzītiem cilvēktiesību instrumentiem vēlreiz apliecina savas suverēnās tiesības veidot un īstenot savu kultūras politiku un paredzēt pasākumus, lai aizsargātu un veicinātu kultūras izpausmju daudzveidību un stiprinātu starptautisko sadarbību nolūkā sasniegt šīs konvencijas mērķus.

2. Ja Puse īsteno politiku vai pieņem pasākumus, lai aizsargātu un veicinātu kultūras izpausmju daudzveidību savā teritorijā, šī politika un pasākumi ir atbilst šīs konvencijas noteikumiem.

6. pants**Pušu tiesības valsts līmenī**

1. Ar kultūras politiku un pasākumiem, kas definēti 4. panta 6. punktā, un ņemot vērā savus apstākļus un vajadzības, katra Puse var paredzēt pasākumus, lai savā teritorijā aizsargātu un veicinātu kultūras izpausmju daudzveidību.

2. Šajos pasākumos var būt ietverti:

- i) reglamentējoši pasākumi, kuru mērķis ir aizsargāt un veicināt kultūras izpausmju daudzveidību;
- ii) pasākumi, ar kuriem attiecīgas iespējas no visām valsts teritorijā pieejamajām kultūras darbībām, precēm un pakalpojumiem paredz tieši vietējām kultūras darbībām, precēm un pakalpojumiem, lai tos radītu, producētu, izplatītu un izmantotu, tostarp noteikumi par valodu, kas izmantota saistībā ar šīm darbībām, precēm un pakalpojumiem;
- iii) pasākumi, kuru mērķis ir valsts neatkarīgajām kultūras nozarēm un darbībām neformālajā nozarē sniegt efektīvu

pieeju kultūras darbības, preču un pakalpojumu producēšanas un izplatīšanas līdzekļiem;

- iv) pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt valsts finansiālo palīdzību;
- v) pasākumi, kuru mērķis ir iedrošināt bezpeļņas organizācijas, kā arī valsts un privātās iestādes, māksliniekus un citus profesionālus kultūras darbiniekus attīstīt un veicināt brīvus sakarus un domu un kultūras izpausmju, kā arī kultūras darbības, preču un pakalpojumu brīvu apriti, un savā darbībā veicināt gan radošo, gan uzņēmējdarbības garu;
- vi) pasākumi, kuru mērķis ir atbilstīgi izveidot un atbalstīt sabiedrisko pakalpojumu iestādes;
- vii) pasākumi, kuru mērķis ir iedrošināt un atbalstīt māksliniekus, kā arī visus, kas iesaistīti kultūras izpausmju radīšanā;
- viii) pasākumi, kuru mērķis ir veicināt plašsaziņas līdzekļu daudzveidību, tostarp ar sabiedriskas raidorganizācijas palīdzību.

7. pants**Pasākumi kultūras izpausmju veicināšanai**

1. Puses savā teritorijā cenšas radīt vidi, kas atsevišķas personas vai sabiedriskās grupas mudina:

- a) radīt, producēt un izplatīt savas kultūras izpausmes un radīt piekļuvi tām, pienācīgi ņemot vērā sievietes, kā arī dažādu sociālo grupu apstākļus un īpašās vajadzības, tostarp minoritāšu vai pamatiedzīvotāju tautu vajadzības;
- b) piekļūt dažādām no viņu teritorijas, kā arī no citām pasaules valstīm nākošām kultūras izpausmēm.

2. Puses tāpat cenšas atzīt nozīmīgo devumu, ko sniedz mākslinieki un visi tie, kuri ir iesaistīti radošajā procesā, ko sniedz kultūras kopienas un organizācijas, kas tos atbalsta viņu darbā, kā arī to būtisko lomu, kas ir kultūras izpausmju daudzveidības bagātināšana.

8. pants**Pasākumi kultūras izpausmju aizsardzībai**

1. Neskarot 5. un 6. panta noteikumus, Puses var noteikt, vai ir tādas īpašas situācijas, kad kultūras izpausmēm viņu teritorijā draud izzušana vai tās ir nopietni apdraudētas, vai tām kā citādi nepieciešama ārkārtas aizsardzība.

2. Puses var paredzēt visus atbilstīgos pasākumus, lai saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem aizsargātu un saglabātu kultūras izpausmes 1. daļā minētajās situācijās.

3. Puses ziņo 23. pantā minētajai Starpvaldību komitejai par visiem veiktajiem pasākumiem, lai atrisinātu konkrēto situāciju, un komiteja var sniegt attiecīgus ieteikumus.

9. pants

Informācijas apmaiņa un pārredzamība

Puses:

- a) savos ziņojumos UNESCO reizi četros gados sniedz atbilstīgu informāciju par veiktajiem pasākumiem, lai aizsargātu un veicinātu kultūras izpausmju daudzveidību savā teritorijā un starptautiskā mērogā;
- b) izraugās kontaktpunktu, kura uzdevums ir informācijas apmaiņa saistībā ar šo konvenciju;
- c) dalās un apmainās ar informāciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu.

10. pants

Sabiedrības izglītošana un izpratnes veicināšana

Puses:

- a) atbalsta un veicina izpratni par to, cik svarīgi ir aizsargāt un veicināt kultūras izpausmju daudzveidību, *inter alia*, ar izglītojošām programmām un pastiprinātu izpratnes veidošanu sabiedrībā;
- b) sadarbojas ar citām Pusēm un starptautiskām un reģionālām organizācijām, lai sasniegtu šī panta mērķus;
- c) cenšas veicināt radošo darbību un nostiprina producēšanas kapacitāti, ieviešot izglītības, apmācības un apmaiņas programmas kultūras nozares jomā. Šie pasākumi ir jāpieņem tā, lai nebūtu negatīvas ietekmes uz tradicionālām kultūras producēšanas formām.

11. pants

Pilsoniskās sabiedrības iesaiste

Puses atzīst pilsoniskās sabiedrības būtisko lomu kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzībā un veicināšanā. Puses veicina aktīvu pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanos, lai sasniegtu šīs konvencijas mērķus.

12. pants

Starptautiskās sadarbības veicināšana

Puses cenšas veicināt divpusēju, reģionālu un starptautisku sadarbību, lai radītu labvēlīgus apstākļus kultūras izpausmju daudzveidības veicināšanai, īpaši ņemot vērā 8. un 17. pantā noteiktās situācijas, ar ko:

- a) atvieglotu Pušu dialogu par kultūras politiku;
- b) valsts kultūras iestādēs nostiprinātu valsts sektora stratēģiskās un pārvaldības kompetences, veicinot profesionālu un starptautisku kultūras apmaiņu, kā arī daloties labākajā pieredzē;
- c) nostiprinātu partnerattiecības ar pilsonisko sabiedrību, nevalstiskām organizācijām un privāto sektoru, kā arī starp šīm vienībām, lai atbalstītu un veicinātu kultūras izpausmju daudzveidību;
- d) veicinātu jauno tehnoloģiju izmantošanu un iedrošinātu partnerattiecības, lai nostiprinātu informācijas apmaiņu un kultūras izpratni un atbalstītu kultūras izpausmju daudzveidību;
- e) iedrošinātu kopprodukcijas un kopējas izplatīšanas nolīgumu slēgšanu.

13. pants

Kultūras iekļaušana ilgtspējīgā attīstībā

Puses cenšas iekļaut kultūru visos attīstības politikas līmeņos, lai radītu labvēlīgus apstākļus ilgtspējīgai attīstībai un šajā jomā atbalstītu tādus aspektus, kas saistīti ar kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu.

14. pants

Attīstības sadarbība

Puses cenšas atbalstīt sadarbību ilgtspējīgai attīstībai un nabadzības samazināšanai, jo īpaši attiecībā uz jaunattīstības valstu īpašajām vajadzībām, lai cita starpā veicinātu dinamiskas kultūras nozares veidošanos ar šādiem līdzekļiem:

- a) kultūras nozares nostiprināšana jaunattīstības valstīs;
  - i) radot un nostiprinot kultūras producēšanas un izplatīšanas kapacitāti jaunattīstības valstīs,
  - ii) atvieglot plašāku piekļuvi kultūras darbībām, precēm un pakalpojumiem pasaules tirgū, kā arī starptautiskiem izplatīšanas kanāliem,

iii) sekmējot perspektīvu vietējo un reģionālo tirgu veidošanu,

iv) vajadzības gadījumā attīstītās valstīs paredzot atbilstīgus pasākumus, lai atvieglotu jaunattīstības valstu kultūras darbību, preču un pakalpojumu piekļuvi savai teritorijai,

v) sniedzot atbalstu radošam darbam un pēc iespējas atvieglot jaunattīstības valstu mākslinieku mobilitāti,

vi) veicinot atbilstīgu sadarbību starp attīstītām un jaunattīstības valstīm, *inter alia*, mūzikas un filmu nozarē;

b) kapacitātes stiprināšana ar informācijas, pieredzes un kompetences apmaiņu, kā arī attīstības valstu valsts vai privātā sektora cilvēkresursu apmācīšana, kas, *inter alia*, saistīta ar stratēģisko un pārvaldes kapacitāti, politikas izstrādi un īstenošanu, kultūras izpausmju veicināšanu un izplatīšanu, vidējo, mazo un mikrouzņēmumu attīstību, tehnoloģiju izmantošanu, kā arī prasmju attīstību un nodošanu;

c) tehnoloģiju nodošana, ieviešot piemērotus veicināšanas pasākumus tehnoloģiju un prasmju nodošanai, īpaši kultūras nozares un uzņēmumu jomā;

d) finansiāls atbalsts:

i) izveidojot Starptautisku Kultūras daudzveidības fondu, kas paredzēts 18. pantā,

ii) atkarībā no vajadzībām piešķirot valsts atbalstu attīstībai, tostarp tehnisko palīdzību, kas paredzēta radošas darbības ierosināšanai un atbalstam,

iii) ar citām finansiālā atbalsta formām, piemēram, ar aizdevumiem ar zemu procentu likmi, subsīdijām un citiem finansēšanas mehānismiem.

15. pants

Sadarbības noteikumi

Puses veicina partnerattiecību veidošanu valsts un privātajā sektorā un nevalstiskajās organizācijās, kā arī starp tām nolūkā sadarboties ar jaunattīstības valstīm, lai nostiprinātu šo valstu kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzības un veicināšanas kapacitāti. Šajās novatoriskajās partnerattiecībās, atbildot uz konkrētām jaunattīstības valstu vajadzībām, tiks uzsvārus uz infrastruktūru attīstību, cilvēkresursiem un politiku, kā arī kultūras darbības, preču un pakalpojumu sakariem.

16. pants

Atvieglojumu režīms jaunattīstības valstīm

Attīstītās valstis atvieglo kultūras sakarus ar jaunattīstības valstīm ar atbilstīgu institucionālo un tiesisko sistēmu palīdzību, piešķirot atvieglojumu režīmu viņu māksliniekiem un citiem kultūras profesionāļiem un praktizējošiem darbiniekiem, kā arī precēm un kultūras pakalpojumiem.

17. pants

Starptautiskā sadarbība kultūras izpausmju nopietna apdraudējuma situācijā

Puses sadarbojas, lai sniegtu savstarpēju palīdzību, un jo īpaši, rūpējoties par jaunattīstības valstīm, 8. pantā minētajās situācijās.

18. pants

Starptautiskais kultūras daudzveidības fonds

1. Ar šo izveido Starptautisko kultūras daudzveidības fondu, šē turpmāk – "Fonds".

2. Fondu veido pārvaldījumā nodoti līdzekļi saskaņā ar UNESCO Finanšu statūtiem.

3. Fonda līdzekļus veido:

a) Pušu brīvprātīgās iemaksas;

b) līdzekļi, ko šim mērķim piešķirusi UNESCO Ģenerālā konference;

c) ziedojumi, dāvanas vai novēlējumi, ko piešķirušas citas valstis, ANO sistēmas organizācijas un programmas, citas reģionālas vai starptautiskas organizācijas, valsts vai privātas organizācijas vai privātpersonas;

d) jebkuri procentu pieaugumi Fonda līdzekļiem;

e) līdzekļi, kas iegūti kā ziedojumi vai arī kā ienākumi no Fonda labā rīkoti pasākumiem;

f) jebkuri citi līdzekļi, kas ir atļauti Fonda statūtos.

4. Starpvaldību komitejai jālemj par Fonda resursu izlietojumu atbilstīgi 22. pantā minētajā Pušu konferencē noteiktajām pamatnostādņēm.

5. Starpvaldību komiteja var pieņemt ziedojumus un cita veida palīdzību vispārējiem un konkrētiem mērķiem saistībā ar konkrētiem projektiem ar nosacījumu, ka tā šos projektus ir apstiprinājusi.

6. Fondā iemaksājamiem ziedojumiem nedrīkst noteikt nekādus šīs konvencijas mērķiem neatbilstīgus politiskus, ekonomiskus vai citus nosacījumus.

7. Pusēm jāuzņemas regulāri veikt iemaksas šīs konvencijas īstenošanai.

19. pants

Informācijas apmaiņa, analīze un izplatīšana

1. Puses vienojas apmainīties ar informāciju un kompetenci par datu apkopošanu un statistiku saistībā ar kultūras izpausmju daudzveidību, kā arī par tās aizsardzības un veicināšanas labāko praksi.

2. UNESCO ar sekretariāta rīcībā esošajiem mehānismiem atvieglo informācijas, statistikas un labākās pieredzes apkopošanu, analīzi un izplatīšanu šajā jomā.

3. UNESCO arī izveido un atjaunina datu bāzi par dažādām nozarēm un valsts, privātajām un nevalstiskajām organizācijām, kas darbojas kultūras izpausmju jomā.

4. Lai atvieglotu datu apkopošanu, UNESCO īpašu vērību pievērš to Pušu spēju un prasmju nostiprināšanai, kas šajā jautājumā lūdz palīdzību.

5. Šajā pantā noteiktā informācijas apkopšana papildina informāciju, kas apkopota saskaņā ar 9. panta noteikumiem.

V. SAISTĪBA AR CITIEM TIESĪBU AKTIEM

20. pants

Saistība ar citiem līgumiem: savstarpējais atbalsts, papildināmība un neatkarība

1. Puses atzīst, ka tās godprātīgi pildīs savas saistības saskaņā ar šo konvenciju un citiem līgumiem, kuru puses tās ir. Tādējādi, nepakārtojot šo konvenciju citiem nolīgumiem:

a) Puses veicina savstarpējo atbalstu starp šo konvenciju un citiem nolīgumiem, kurās tās ir puses; un

b) tās ņem vērā šīs konvencijas attiecīgos noteikumus, interpretējot un piemērojot citus nolīgumus, kuru puses tās ir, vai uzņemoties citas starptautiskās saistības.

2. Šajā konvencijā neko nevar interpretēt kā tādu, kas groza Pušu tiesības un saistības saskaņā ar citiem nolīgumiem, kuru puses tās ir.

21. pants

Starptautiskas konsultācijas un koordinācija

Puses apņemas veicināt šīs konvencijas mērķus un principus citos starptautiskos forumos. Šim nolūkam puses vajadzības gadījumā apspriežas, paturot prātā šos mērķus un principus.

VI. KONVENCIJAS INSTITŪCIJAS

22. pants

Pušu konference

1. Ar šo izveido Pušu konferenci. Pušu konference ir plenārsēde, un tā ir šīs konvencijas augstākā struktūra.

2. Pušu konference sanāk uz kārtējām sesijām, ja iespējams, reizi divos gados UNESCO Ģenerālās konferences laikā. Tā var sanākt uz ārkārtas sesiju, ja pieņem šādu lēmumu vai ja to Starpvaldību komitejai pieprasa vismaz divas trešdaļas Pušu.

3. Pušu konference pieņem savu reglamentu.

4. Pušu konferences uzdevumi cita starpā ir:

a) ievēlēt Starpvaldību komiteju;

b) saņemt un izskatīt šīs konvencijas Pušu ziņojumus, ko tai iesniedz Starpvaldību komiteja;

c) apstiprināt darbības norādes, ko pēc tās lūguma ir sagatavojusi Starpvaldību komiteja;

d) veikt jebkurus citus pasākumus, kurus tā uzskata par nepieciešamiem, lai veicinātu šīs konvencijas mērķus.

23. pants

Starpvaldību komiteja

1. Ar šo UNESCO tiek izveidota Starpvaldību komiteja kultūras izpausmju daudzveidības aizsargāšanai un veicināšanai, šeit turpmāk – "Starpvaldību komiteja". To veido pārstāvji no 18 valstīm, kas ir konvencijas Puses, Pušu konference tos ievēl uz četriem gadiem pēc tam, kad šī konvencija stājas spēkā saskaņā ar 29. pantu.

2. Starpvaldību konference sanāk kopā vienu reizi gadā.
3. Starpvaldību komiteja darbojas Pušu konferences vadībā un pēc tās norādījumiem un atskaitās tai.
4. Tad, kad šīs konvencijas Pušu skaits būs sasniedzis 50, Starpvaldību komitejas dalībnieku skaits jāpalielina līdz 24.
5. Starpvaldību komitejas dalībnieku ievēlšanu veic, pamatojoties uz vienlīdzīgas ģeogrāfiskas pārstāvības un rotācijas principiem.
6. Nemazinot šajā konvencijā citas tai noteiktās pilnvaras, Starpvaldību komitejai ir šādi uzdevumi:
  - a) veicināt šīs konvencijas mērķu sasniegšanu, sekmēt un uzraudzīt tās ieviešanu;
  - b) sagatavot un iesniegt Pušu konferencei apstiprināšanai darbības norādes attiecībā uz šīs konvencijas noteikumu īstenošanu un piemērošanu;
  - c) iesniegt Pušu konferencei konvencijas Pušu ziņojumus kopā ar saviem apsvērumiem un ziņojumu kopsavilkumu;
  - d) sniegt atbilstīgus ieteikumus situācijās, par kurām Puses sniegušas informāciju atbilstīgi konvencijas attiecīgajiem noteikumiem un jo īpaši tās 8. pantam;
  - e) izveidot procedūras un citus konsultācijas mehānismus, lai darītu zināmus šīs konvencijas mērķus un principus citos starptautiskos forumos;
  - f) veikt visus citus Pušu konferences noteiktos pienākumus.
7. Starpvaldību komiteja saskaņā ar reglamentu var jebkurā laikā aicināt valsts vai privātās organizācijas, vai arī fiziskās personas piedalīties sanāksmēs, lai apspriestos par konkrētiem jautājumiem.
8. Starpvaldību komiteja izstrādā savu reglamentu un iesniedz to apstiprināšanai Pušu konferencei.

24. pants

UNESCO Sekretariāts

1. Konvencijas institūcijām palīdz UNESCO Sekretariāts.

2. Sekretariāts sagatavo Pušu konferences un Starpvaldību komitejas dokumentāciju, kā arī sanāksmju dienas kārtības projektus, palīdz piemērot lēmumus un par tiem sagatavo ziņojumu.

VII. NOSLĒGUMA NOTEIKUMI

25. pants

Strīdu izšķiršana

1. Ja ir strīds starp šīs konvencijas Pusēm par šīs konvencijas interpretāciju vai piemērošanu, Puses meklē risinājumu sarunu ceļā.
2. Ja attiecīgās Puses nevar panākt vienošanos sarunu ceļā, tās pēc savstarpējas vienošanās var vērsties pie samierinātāja vai lūgt trešās puses starpniecību.
3. Ja samierināšana vai starpniecība netiek veikta vai ja strīdu nevar atrisināt sarunu ceļā, ar samierināšanu vai starpniecību, viena no Pusēm var uzsākt izlīgšanu saskaņā ar šīs konvencijas pielikumā noteikto procedūru. Puses godprātīgi izskata strīda risinājuma priekšlikumu, ko sagatavo izlīguma komisija.
4. Katra no Pusēm ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās brīdī var deklarēt, ka tā neatzīst iepriekš minēto izlīgšanas procedūru. Visas Puses, kas ir veikušas šādu deklarāciju, jebkurā brīdī to var atsaukt, nosūtot paziņojumu UNESCO ģenerāldirektoram.

26. pants

Ratifikācija, pieņemšana, apstiprināšana vai pievienošanās

1. UNESCO dalībvalstis ratificē, pieņem, apstiprina šo konvenciju vai tās pievienojas šai konvencijai saskaņā ar to konstitucionālo procesu.
2. Ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu deponē UNESCO ģenerāldirektoram.

27. pants

Pievienošanās

1. Šī konvencija ir atvērta, lai tai pievienotos visas valstis, kuras nav UNESCO dalībvalstis, bet ir Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalstis vai dalībvalstis kādā no tās specializētajām institūcijām, un kuras UNESCO Ģenerālā konference aicina pievienoties.

2. Šai Konvencijai var pievienoties arī tādas teritorijas, kurās ir pilnīga iekšēja pašpārvalde, ko par tādu atzīst Apvienoto Nāciju Organizācija, bet kuras nav ieguvušas pilnīgu neatkarību atbilstīgi Ģenerālas asamblejas 1514. (XV) Rezolūcijai un kurām ir kompetence šajā konvencijā ietvertajos jautājumos, tostarp kompetence slēgt līgumus šādos jautājumos.

3. Reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijām piemērojami šādi noteikumi:

a) šai konvencijai var pievienoties arī jebkura reģionālā ekonomiskās integrācijas organizācija, kuru saskaņā ar turpmākajiem punktiem pilnībā saista konvencijas noteikumi tāpat kā valstis, kuras ir konvencijas Puses;

b) ja viena vai vairākas šādas organizācijas dalībvalstis tāpat ir šīs konvencijas Puses, šī organizācija un šī dalībvalsts vai dalībvalstis vienojas par atbildību savu saistību īstenošanā saskaņā ar šo konvenciju. Šī atbildības dalīšana stājas spēkā, tiklīdz ir pabeigta c) apakšpunktā noteiktā paziņošanas procedūra. Organizācija un dalībvalstis nav pilnvarotas vienlaicīgi izmantot tiesības, ko sniedz šī konvencija. Turklāt to kompetences jomās ekonomiskās integrācijas organizācijām balsstiesību skaits ir vienāds ar to dalībvalstu skaitu, kas ir šīs konvencijas Puses. Šīm organizācijām nav balsstiesību, ja dalībvalsts pati izmanto savas tiesības, un otrādi;

c) reģionālā ekonomiskās integrācijas organizācija un tās dalībvalsts vai dalībvalstis, kuras ir vienojušās dalīt atbildību, kā paredzēts b) apakšpunktā, informē Puses par šo dalījumu šādi:

i) pievienošanās dokumentā šī organizācija precīzi norāda atbildības dalīšanu attiecībā uz konvencijas skartajiem jautājumiem;

ii) attiecīgo pienākumu turpmāko grozījumu gadījumā reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācija informē deponētāru par ikvienu šīs atbildības grozījumu priekšlikumu; deponētārs savukārt informē Puses par šo grozījumu;

d) reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijas dalībvalstis, kuras kļūst par konvencijas Pusēm, tiek uzskatītas par kompetentām visās jomās, kurās nav notikusi skaidri paziņota vai norādīta kompetences nodošana organizācijai;

e) "reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācija" ir tāda organizācija, kuru ir izveidojušas suverēnas valstis, kas ir Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalstis vai dalībvalstis kādā no tās specializētajām institūcijām, kurai šīs valstis ir nodevušas savu kompetenci jomās, ko reglamentē šī konven-

cija, un kurai saskaņā ar iekšējām procedūrām ir atļauts kļūt par konvencijas Pusi.

4. Pievienošanās instrumentu deponē UNESCO ģenerāldirektoram.

28. pants

Kontaktpunkts

Kļūstot par šīs konvencijas Pusi, katra Puse izraugās kontaktpunktu, kā minēts 9. pantā.

29. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī konvencija stājas spēkā pēc trim mēnešiem, ko sāk skaitīt no dienas, kad deponē trīsdesmito ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu, bet tikai attiecībā uz tām valstīm vai reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijām, kas attiecīgos ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentus deponē minētajā datumā vai pirms tā. Attiecībā uz jebkuru citu Pusi tā stājas spēkā trīs mēnešus pēc tam, kad tā deponējusi savu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu.

2. Šajā pantā neviens no reģionālās integrācijas organizācijas iesniegtajiem dokumentiem nav jāuzskata par tādu, kas papildina minētās organizācijas dalībvalstu jau deponētos dokumentus.

30. pants

Federālās vai neunitārās konstitucionālās sistēmas

Tā kā starptautiskie nolīgumi Puses saista vienlīdzīgi, neatkarīgi no to konstitucionālās sistēmas, uz Pusēm, kurās ir federālas vai neunitārās konstitucionālās sistēmas, attiecas šādi nosacījumi:

a) attiecībā uz tādiem šīs konvencijas nosacījumiem, kuru ieviešana ir federālās vai centrālās likumdevēja varas tiesiskajā piekritībā, federālās vai centrālās valdības pienākumi ir tādi paši kā Pusēm, kas nav federālas valstis;

b) attiecībā uz tiem šīs konvencijas nosacījumiem, kuru ieviešana ir atsevišķu pavalstu, zemju, provinču vai kantonu piekritībā, kuriem federācijas konstitucionālā sistēma neuzliek pienākumu īstenot likumdošanas pasākumus, federālajai valdībai ir jāinformē šādu pavalstu, zemju, provinču vai kantonu atbildīgās iestādes par minētajiem nosacījumiem, iesakot tos pieņemt.

31. pants

Denonsēšana

1. Jebkura Puse var šo konvenciju denonsēt.
2. Par denonsēšanu paziņo ar rakstveida dokumentu, ko deponē UNESCO ģenerāldirektoram.
3. Denonsēšana stājas spēkā pēc divpadsmit mēnešiem, ko skaita no dienas, kad saņemts denonsēšanas dokuments. Tā nekādā veidā neskar denonsējošās Puses finansiālās saistības līdz dienai, kad izstāšanās stājas spēkā.

32. pants

Depozitāra funkcijas

UNESCO ģenerāldirektoram kā šīs konvencijas deponētājam ir jāinformē Organizācijas dalībvalstis, valstis, kas nav Organizācijas dalībvalstis un reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijas, kas minētas 27. pantā, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācija par ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentiem, kas minēti 26. un 27. pantā, kā arī par 31. panta attiecīgajiem denonsēšanas dokumentiem.

33. pants

Grozījumi

1. Jebkura Puse, iesniedzot rakstisku priekšlikumu ģenerāldirektoram, var ierosināt šīs konvencijas grozījumus. Ģenerāldirektoram šie priekšlikumi jānosūta visām Pusēm. Ja sešu mēnešu laikā no šo priekšlikumu nosūtīšanas ne mazāk kā puse no Pusēm dod šim priekšlikumam labvēlīgu atbildi, tad ģenerāldirektoram šis priekšlikums jāiesniedz nākamajai Pušu konferencei diskusijām un iespējamai pieņemšanai.
2. Grozījumus pieņem ar klātesošo un balsojošo Pušu divu trešdaļu vairākumu.

3. Pēc pieņemšanas šīs konvencijas grozījumi ir jānodod Pusēm ratifikācijai, pieņemšanai, apstiprināšanai vai, lai pievienotos.

4. Grozījumi stājas spēkā, bet tikai attiecībā uz Pusēm, kas ir tos ratificējušas, pieņēmušas, apstiprinājušas vai tiem pievienojušas, trīs mēnešus pēc tam, kad divas trešdaļas Pušu ir deponējušas šā panta 3. punktā minētos dokumentus. Pēc tam attiecībā uz katru Pusi, kas ratificē, pieņem, apstiprina grozījumu vai tam pievienojas, šis grozījums stājas spēkā trīs mēnešus pēc datuma, kad Puse deponējusi savu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu.

5. Procedūra, kas noteikta 3. un 4. punktā, neattiecas uz 23. panta grozījumiem attiecībā uz Starpvaldību komitejas dalībnieku skaitu. Šie grozījumi stājas spēkā to pieņemšanas dienā.

6. Valsti vai reģionālās ekonomiskās integrācijas organizāciju 27. panta izpratnē, kas kļūst par šīs konvencijas Pusi pēc tam, kad stājušies spēkā grozījumi saskaņā ar šī panta 4. punktu, un kas nav paudusi citu nolūku, uzskata:

- a) par šādi grozītās konvencijas Pusi; un
- b) par negrozītās konvencijas Pusi attiecībā ar jebkuru tādu Pusi, kurai šie grozījumi nav saistoši.

34. pants

Autentiskais teksts

Šī konvencija ir sagatavota angļu, arābu, franču, krievu, ķīniešu un spāņu valodā, visiem sešiem tekstiem ir vienāds spēks.

35. pants

Reģistrācija

Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtu 102. pantu šo konvenciju pēc UNESCO ģenerāldirektora lūguma reģistrē Apvienoto Nāciju Organizācijas Sekretariātā.

PIELIKUMS

IZLĪGŠANAS PROCEDŪRA

1. pants

Izlīguma komisija

Izlīguma komisiju izveido pēc vienas no strīdā iesaistīto Pušu lūguma. Ja Puses nevienojas citādi, komisijā ir pieci dalībnieki – katra no Pusēm izvirza divus, un šie izvēlētie dalībnieki pēc kopīgas vienošanās izvēlas priekšsēdētāju.

2. pants

Komisijas dalībnieki

Ja strīds ir starp vairāk nekā divām Pusēm, Puses, kurām ir vienādas intereses, izvirza savus dalībniekus, kopīgi vienojoties. Ja vismaz divām Pusēm ir atšķirīgas intereses vai ja tās nevar vienoties par jautājumu, vai tām ir vienādas intereses, tās izvirza savus dalībniekus atsevišķi.

3. pants

Izvirzīšana

Ja divus mēnešus pēc Izlīguma komisijas izveidošanas prasības Puses vēl nav iecēlušas visus dalībniekus, UNESCO ģenerāldirektors pēc prasību iesniegušās Puses pieprasījuma papildu divu mēnešu termiņā veic nepieciešamo izvirzīšanu.

4. pants

Komisijas priekšsēdētājs

Ja divus mēnešus pēc pēdējā komisijas dalībnieka izvirzīšanas tie nav izvēlējuši savu priekšsēdētāju, ģenerāldirektors pēc Puses pieprasījuma papildu divu mēnešu termiņā veic priekšsēdētāja izvirzīšanu.

5. pants

Lēmumi

Izlīguma komisija pieņem lēmumus ar tās dalībnieku balsu vairākumu. Ja strīdā Puses nevienojas citādi, komisija nosaka savu procedūru. Tā sagatavo strīda risinājuma priekšlikumu, kuru Puses godprātīgi izskata.

6. pants

Nesaskaņas

Ja ir domstarpības par Izlīguma komisijas kompetenci, šī komisija pati nolemj, vai tā ir vai nav kompetenta.

1.b PIELIKUMS

Eiropas Kopienas deklarācija saskaņā ar 27. panta 3. punkta c) apakšpunktu konvencijā par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu

Eiropas Kopienas pašreizējās dalībvalstis ir Beļģijas Karaliste, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Īrija, Itālijas Republika, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārijas Republika, Maltas Republika, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Polijas Republika, Portugāles Republika, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste.

Šajā deklarācijā norādītas dalībvalstu kompetences, kuras tās ir nodevušas Kopienai saskaņā ar līgumiem jautājumos, kas attiecas uz konvenciju.

Kopienai ir ekskluzīva kompetence attiecībā uz kopējo tirdzniecības politiku (Līguma 131. līdz 134. pants), izņemot intelektuālā īpašuma komerciālos aspektus un pakalpojumu tirdzniecību (Līguma 133. panta 5. un 6. punktā minētajās jomās (jo īpaši, šajā kontekstā – kultūras un audiovizuālo pakalpojumu tirdzniecību), ja atbildība tiek dalīta starp Kopienas un dalībvalstīm. Tā īsteno attīstības sadarbības politiku (Līguma 177. līdz 181. pants) un sadarbības politiku ar rūpnieciski attīstītajām valstīm (Līguma 181.a pants), neskarot dalībvalstu attiecīgās kompetences. Tai ir dalīta kompetence attiecībā uz preču, personu un kapitāla brīvu apriti (Līguma 23. līdz 31. pants un 39. līdz 60. pants), konkurenci (Līguma 81. līdz 89. pants) un iekšējo tirgu, tostarp intelektuālo īpašumu (Līguma 94. līdz 97. pants). Saskaņā ar Līguma 151. pantu un jo īpaši tā 4. punktu Kopiena, rīkojoties saskaņā ar citiem šā Līguma noteikumiem, ņem vērā kultūras aspektus, jo īpaši nolūkā ievērot un veicināt kultūru daudzveidību.

Turpmāk uzskaitītajos Kopienas tiesību aktos norādīta Kopienas kompetences joma saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma noteikumiem.

Padomes Lēmums 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajai kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV L 336, 23.12.1994., 1. lpp.).

Padomes Regula (EK) 2501/2001 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu no 2002. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim – Paziņojums attiecībā uz Padomes regulu par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu no 2002. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim (OV L 346, 31.12.2001., 1. lpp.).

Padomes Lēmums 2005/599/EK, lai Eiropas Kopienas vārdā parakstītu nolīgumu, ar kuru groza Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienas un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū, 2000. gada 23. jūnijā (OV L 209, 11.8.2005., 26. lpp.).

Padomes Regula (EK) 2698/2000 (2000. gada 27. novembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1488/96 par finansiāliem un tehniskiem pasākumiem (MEDA) ekonomikas un sociālo struktūru reformu atbalstam Eiropas – Vidusjūras reģiona partnerattiecībās (OV L 311, 12.12.2000., 1. lpp.).

Padomes Regula (EEK) Nr. 3906/89 par ekonomisku palīdzību Ungārijas Republikai un Polijas Tautas Republikai, un tās turpmākie grozījumi, kas vēl aizvien ir spēkā attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju (OV L 375, 23.12.1989., 11. lpp.).

Padomes Regula (EK) Nr. 2666/2000 (2000. gada 5. decembris) par palīdzību Albānijai, Bosnijai un Hercegovinai, Horvātijai, Dienvidslāvijas Federatīvajai Republikai un Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai, par Regulas (EK) Nr. 1628/96 atcelšanu un par grozījumiem Regulā (EEK) Nr. 3906/89, Regulā (EEK) Nr. 1360/90, Lēmumā 97/256/EK un Lēmumā 1999/311/EK (OV L 306, 7.12.2000., 1. lpp.).

Padomes Regula (EEK) Nr. 443/92 (1992. gada 25. februāris) par finansiālu un tehnisku palīdzību Āzijas un Latīņamerikas jaunattīstības valstīm un ekonomisku sadarbību ar tām (OV L 52, 27.2.1992., 1. lpp.).

Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 99/2000 (1999. gada 29. decembris) attiecībā uz palīdzības sniegšanu partnervalstīm Austrumeiropā un Vidusāzijā (OV L 12, 18.1.2000., 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums 792/2004/EK (2004. gada 21. aprīlis), ar ko ievieš Kopienas rīcības programmu, kas vajadzīga, lai atbalstītu Eiropas līmeņa organizācijas kultūras jomā (OV L 138, 30.4.2004., 40. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums 508/2000/EK (2000. gada 14. februāris), ar ko izveido programmu "Kultūra 2000" (OV L 63, 10.3.2000., 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums 1419/1999/EK, ar ko nosaka Kopienas rīcību pasākumam "Eiropas Kultūras galvaspilsēta" no 2005. līdz 2019. gadam (OV L 166, 1.7.1999., 1. lpp.).

Padomes 1997. gada 22. septembra Lēmums attiecībā uz kultūras darbību nākotni Eiropā (OV C 305, 7.10.1997., 1. lpp.).

Padomes 1997. gada 22. septembra Lēmums attiecībā uz pārrobežu sistēmu fiksētu cenu noteikšanai grāmatām Eiropas valodu apgabalos (OV C 305, 7.10.1997., 2. lpp.).

Padomes Direktīva 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp.) Direktīva grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/36/EK (OV L 202, 30.7.1997., 60. lpp.).

Padomes Lēmums 2000/821/EK (2000. gada 20. decembris) par Eiropas audiovizuālo darbu izstrādes, izplatīšanas un popularizēšanas veicināšanas programmas īstenošanu (*MEDIA Plus* – Izstrāde, izplatīšana un popularizēšana) (2001.–2005. gads) (OV L 336, 30.12.2000., 82. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums 163/2001/EK par to, kā īstenot Eiropas audiovizuālo programmu nozares speciālistiem domāto mācību programmu (*MEDIA-Training*) (2001.–2005. gads) (OV L 26, 27.1.2001., 1. lpp.).

Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.), attiecībā uz valsts atbalstu.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/84/EK (2001. gada 27. septembris) par tālāk pārdošanas tiesībām par labu mākslas oriģināldarba autoram (OV L 272, 13.10.2001., 32. lpp.).

Padomes Direktīva 93/83/EEK (1993. gada 27. septembris) par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai (OV L 248, 6.10.1993., 15. lpp.).

Padomes Direktīva 93/98/EEK (1993. gada 29. oktobris) par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņu saskaņošanu (OV L 290, 24.11.1993., 9. lpp.).

Direktīva 92/100/EEK (1992. gada 19. novembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV L 346, 27.11.1992., 61. lpp.).

Kopienas kompetenču īstenošana pēc savas būtības nozīmē nepārtrauktu attīstību. Tāpēc Kopiena patur tiesības turpmāk iesniegt citas deklarācijas attiecībā uz kompetenču sadalījumu starp Eiropas Kopienu un dalībvalstīm.

---

*2. PIELIKUMS***Kopienas vienusējā deklarācija, iesniedzot pievienošanās instrumentu**

“Attiecībā uz Kopienas kompetencēm, kas aprakstītas deklarācijā saskaņā ar konvencijas 27. panta 3. punkta c) apakšpunktu, Kopienai konvencija uzliek saistības, un Kopiena nodrošinās tās pienācīgu īstenošanu. No tā izriet, ka Kopienas dalībvalstis, kuras ir šīs konvencijas Puses, savstarpējās attiecībās piemēro konvencijas noteikumus saskaņā ar Kopienas iekšējiem noteikumiem un neskarot šajos noteikumos veiktos atbilstīgos grozījumus.”
